BIBLIA LATINA

Klosterneuburg, um 1310/1315 Seite 250v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

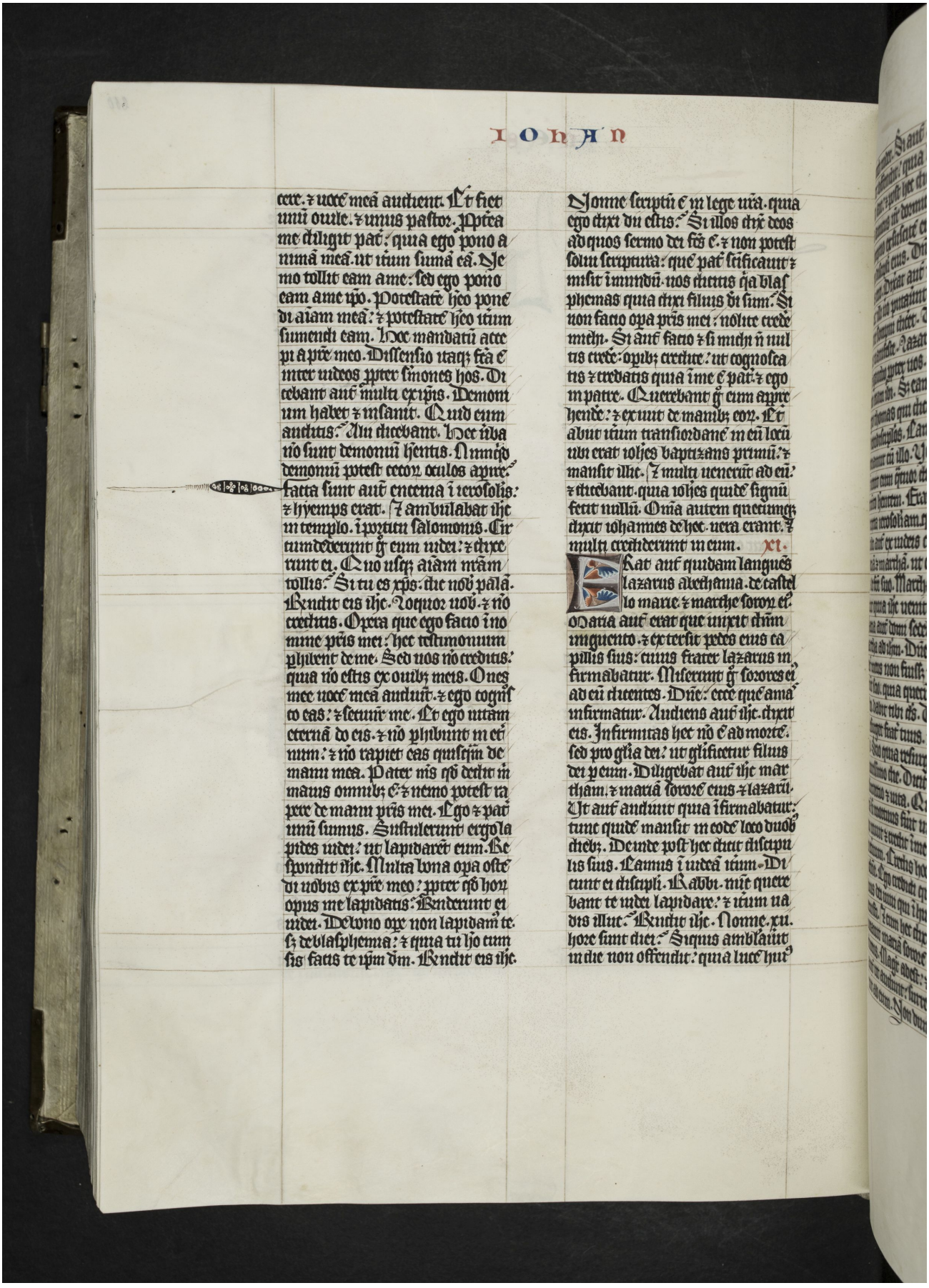

cere. ⁊ uocē meā audient. Et fiet
unū ouile. ⁊ unus pastor. Ꝓpterea
me diligit pat̄: quia ego pono a
nimā meā. ut iterum sumā eā. Ne
mo tollit eam a me: sed ego pono
eam a me ipo. Potestatē hēo ponē
di aīam meā: ⁊ potestatē hēo iterum
sumendi eam. Hoc mandatū acce
pi a pr̄e meo. Dissensio itaq; fcta ē
inter iudeos ꝓpter sermones hos. Di
cebant aut̄ multi ex ip̄is. Demoni
um habet ⁊ insanit. Quid eum
auditis? Alii dicebant. Hec uerba
nō sunt demoniū hentis. Numq̄d
demoniū potest cecorū oculos aperire?
Facta sunt aut̄ encenia ī ierosolis:
⁊ hyemps erat. Et ambulabat ihc
in templo. ī porticu salomonis. Cir
cumdederunt ḡ eum iudei: ⁊ dixe
runt ei. Quousq; aīam nr̄am
tollis? Si tu es xp̄s: dic nob̄ palā.
Rndit eis ihc. Loquor uob̄. ⁊ nō
creditis. Opera que ego facio ī no
mine pr̄is mei: hec testimonium
ꝑhibent de me. Sed uos nō creditis:
quia nō estis ex ouib̄ meis. Oues
mee uocē meā audiūt. ⁊ ego cognos
co eas: ⁊ secuntur me. Et ego uitam
eternā do eis. ⁊ nō ꝑhibunt in et̄
num: ⁊ nō rapiet eas quisq̄m de
manu mea. Pater mis qd̄ dedit m̄
maius omnib̄ ē. ⁊ nemo potest ra
pere de manu pr̄is mei. Ego ⁊ pat̄
unū sumus. Sustulerunt ergo la
pides iudei: ut lapidarēt eum. Re
spondit ihc. Multa bona opa ostē
di uobis ex pr̄e meo: ꝓpter qd̄ hoꝝ
opus me lapidatis? Rnderunt ei
iudei. De bono opē non lapidam̄ te.
sz de blasphemia: ⁊ quia tu hō cum
sis facis te ip̄m dm̄. Rndit eis ihc.

Nonne scriptū ē in lege ur̄a. quia
ego dixi dii estis? Si illos dix̄ deos
ad quos sermo dei fc̄s ē. ⁊ non potest
solui scriptura: quē pat̄ scificauit ⁊
misit ī mundū. uos dicitis q̄a blas
phemas quia dixi filius dei sum? Si
non facio opa pr̄is mei: nolite crede
michi. Si aut̄ facio ⁊ si michi n̄ nul
tis crede: opib̄ credite: ut cognosca
tis ⁊ credatis quia ī me ē pat̄. ⁊ ego
in patre. Querebant ḡ eum appre
hende: ⁊ exiuit de manib̄ eoꝝ. Et
abiit iterum transiordanē in eū locū
ubi erat iohes baptizans primū: ⁊
mansit illic. Et multi uenerūt ad eū:
⁊ dicebant. quia iohes quidē signū
fecit nullū. Omīa autem quecunq;
dixit iohannes de hoc. uera erant. Et
multi crediderunt in eum. xi.

Erat aut̄ quidam languēs
lazarus abethania. de castel
lo marie. ⁊ marthe sororū ei.
Maria aut̄ erat que unxit dn̄m
unguento. ⁊ extersit pedes eius ca
pillis suis: cuius frater lazarus in
firmabatur. Miserunt ḡ sorores ei
ad eū dicentes. Dn̄e: ecce quē amas
infirmatur. Audiens aut̄ ihc. dixit
eis. Infirmitas hec nō ē ad mortē.
sed pro glia dei: ut glificetur filius
dei ꝑ eum. Diligebat aut̄ ihc mar
tham. ⁊ mariā sororē eius ⁊ lazarū.
Ut aut̄ audiuit quia īfirmabatur:
tunc quidē mansit in eodē loco duob̄
dieb̄. Deinde post hec dicit discipu
lis suis. Camus ī iudeā iterum. Di
cunt ei discipli. Rabbi. nūc quere
bant te iudei lapidare: ⁊ iterum ua
dis illuc? Rndit ihc. Nonne. xii.
hore sunt diei? Si quis ambulauit
in die non offendit: quia lucē hui